

РЕШЕНИЕ

№ 2082
София, 13.02.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на първи февруари две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ

ЧЛЕНОВЕ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ДИАНА ДОБРЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 3992/2011.

Илиана Иванова
Тодор Мерджанов
АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по касационна жалба на Любомир Димов - старши юрисконсулт в отдел "Правни дейности" в Министерство на правосъдието (МП), против решение № 356/26.01.2011 г., постановено по а.д. № 7157/2010 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ). Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалваното решение състав на АССГ е отменил като незаконосъобразно решение № 95-00-12/28.07.2008 г. на старши юрисконсулт Димов от отдел "Правни дейности" в МП, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 95-00-12/14.07.2008 г. Недоволен от решението, Димов го обжалва. Счита същото за неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и нарушения на материалния закон при постановяването му и необоснованост. Моли отмяната му и постановяването на друго, по съществото на спора, с което се отхвърли жалбата на Марийка Атанасова Хъртова против негово решение № 95-00-12/28.07.2008 г.

Ответната страна - Марийка Хъртова, не взема становище по касационната жалба. Прокурорът счита жалбата за основателна поради допуснатото от АССГ нарушение на материалния закон.

Върховният административен съд, състав на пето отделение (ВАС), за да се произнесе по касационната жалба, възприе изцяло приетото за установено от състава на АССГ. Въпреки изложения довод за необоснованост на обжалваното решение, в жалбата той не е мотивиран. ВАС, при липса на конкретност на довода, не може да установи кой фактически извод на АССГ не съответства на събраните по делото доказателства, поради което не може и да го разгледа. По посочената причина настоящата съдебна инстанция приема, че касационната жалба касае единствено правните изводи и приложението на материалния закон от страна на АССГ.

При правилно установената фактическа обстановка, касационната жалба се явява неоснователна.

Доводът за постановяване на решението при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила е развит в две насоки: а/ не е заличено от страна на АССГ МП като ответник и не е конституирана Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" (ГДИН) като такъв и б/ неизискването и неприлагането на затворническото досие на лицето Димитър Димов Димитров към делото е довело до

решаването му при неизяснена фактическа обстановка. Доводите са неоснователни. На първо място следва да се посочи, че предмет на жалбата е акт на касатора, действал след оправомощаването му от министъра на правосъдието със заповед № ЛС-04-582/20.06.2008 г. да разглежда запитвания и заявления за достъп до обществена информация. Обжалваното решение № 95-00-12/28.07.2008 г., издадено от старши юрисконсулт Димов с отказ да предостави исканата информация определя и ответника по жалбата. Обстоятелството, че съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗИНЗС ГДИН е юридическо лице, не е лишило от компетентност министъра на правосъдието да предоставя (съответно да отказва) достъп до обществена информация, поради което чл. 153, ал. 3 от АПК е неприложим. Дори и самостоятелно юридическо лице, ГДИН е администрация "към министъра на правосъдието" (чл. 12, ал. 2 ЗИНЗС), поради което страните по делото са правилно конституирани.

Неоснователен е и доводът за решаването на делото при недоизяснена фактическа обстановка. Данните от затворническото досие на Димитров не са необходими за правилното решаване на спора. В случая спорен е въпросът дали те са обществена информация или не и следва ли да се предоставят на Хъртова.

Доводът за допуснато нарушение на материалния закон при решаването на делото е развит също в две насоки: а/ АССГ не е обосновал по какъв начин информацията, съдържаща се в затворническото досие на Димитров е свързана с обществения живот на страната и какво мнение могат да си съставят гражданите в тази връзка и б/ съдържащите се в досието данни не са само лични такива за Димитров, а съдържат и данни за трети лица, поради което липсва законово основание за предоставянето им на Хъртова. Предоставянето на информация в искания `и вид можело да доведе до засягане правата на тези трети лица - други осъдени, служители в местата за лишаване от свобода, съдии, прокурори, медицински лица и др. Даването на публичност на данни от техния личен живот или служебна дейност ще засегне правата им.

Последното от своя страна е основание за отказ от предоставяне на информацията на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Доводите са неоснователни.

Видно от текста на заявление вх. № 95-00-12/14.07.2008 г., Хъртова е поискала информация на основание на два закона - ЗДОИ и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Първият довод за допуснато нарушение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, касае легалното определение на понятието "обществена информация" - информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. На пръв поглед данните от личното затворническо досие действително не са свързани с обществения живот в републиката, но косвено, от приложените в досието заповеди, първоначален и текущи доклади, психологически заключения, оценки на риска и други документи, изготвени по време и свързани с престоя на лицето в затвора до изпълнението на присъдата му, може да се направи извод и да се състави собствено мнение за дейността на задължените по закона субекти - служителите от ГДИН. Освен това, цитираното легално определение не следва да се разглежда изолирано от останалите норми на закона. В последния се съдържат легални определенията и на видовете обществена информация и специално на служебната обществена информация: тази, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на органите и на техните администрации. Поисканата от Хъртова информация, индивидуализирана в т. 1 и т. 2 от заявлението `и до министъра е именно служебна обществена информация по силата на цитираната норма на ЗДОИ, която се дължи на заявителя.

Неоснователен е и вторият довод, касаещ предоставяне на личните данни за Димитров, чрез които имало възможност да се разкрият и такива за трети лица. Вероятно е, поисканите на основание чл. 28, ал. 3 от ЗЗЛД лични данни за Димитров, съдържащи се в документите, съставяни от други длъжностни лица и присъединени

към досието му, да съдържат и лични данни и за съставителите им и/или за други лица. В случая обаче, касаторът акцентира върху хипотетичната възможност за наличието на такива лични данни на трети лица. В обжалвания акт и последвалите го становища на Димов липсва конкретност на твърдението за засегнати трети лица. Ако действително такива има, административният орган е длъжен да постъпи по реда на чл. 31, ал. 2, 3 и 4 от ЗДОИ, респективно по чл. 26, ал. 2 от ЗЗЛД, като поиска тяхното съгласие, а при евентуална негова липса, да предостави исканите лични данни за Димитров по начин и в обем, който не разкрива такива за третите лица. По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна. Следва да се остави в сила обжалваното решение, поради което и на основание чл. 271, ал. 2 от АПК, ВАС

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 356/26.01.2011 г., постановено по а.д. № 7157/2010 г. по описа на Административен съд София-град.
Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Йордан Константинов
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Андрей Икономов
/п/ Диана Добрева

А.И.